

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

Jeg er muslim

dansk

دنماركي

أَنَا مُسْلِمٌ

Den videnskabelige komité ved Foreningen for
formidling af Islamisk Indhold på Sprog

أَنَا مُسْلِمٌ

Jeg er muslim

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِجَمْعِيَّةِ خِدْمَةِ الْمُحْتَوَى الْإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

Den videnskabelige komité ved Foreningen for
formidling af Islamisk Indhold på Sprog

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Jeg er muslim¹

Skrevet af Dr. Muhammad bin Ibrahim Al-Hamad

Jeg er muslim, og det betyder, at min religion er islam. Og islam er et stort og helligt ord, som profeterne – fred være med dem – har arvet i rækkefølge fra den første til den sidste. Islam er et ord, der bærer ophøjede betydninger og storslåede værdier. da det betyder underkastelse, efterlevelse og lydighed til Skaberen. Det betyder også fred, sikkerhed, lykke, tryghed og komfort for individet og fællesskabet.

Og derfor er ordene 'salām' (fred) og islam nogle af de mest hyppigt anvendte ord i islams lovgivning. As-Salām er et af Allahs navne. Og muslimers hilsen til hinanden er fred. Hilsenen i Paradis vil være Salām (fred)! Og en ægte muslim er den, som muslimerne er fri for hans tunge og hånd; Islam er en religion, der bringer godhed til hele menneskeheden. Den rummer dem alle, og det er deres vej til lykke i denne verden og i det hinsidige; Og derfor kom islam som den endelige religion, der er altomfattende, klar og åben for enhver person, uden nogen form for diskrimination

¹ En tekst skrevet for at introducere Islam.

baseret på race eller farve. Den behandler snarere alle mennesker på lige fod, I islam er en persons overlegenhed over en anden kun baseret på, i hvor høj grad han forpligter sig til dens lære.

Det er grunden til, at den accepteres af alle sunde sjæle, fordi den er i overensstemmelse med den menneskelige natur. Hver person fødes med en medfødt natur for godhed, retfærdighed og frihed, kærlig til sin Gud, og anerkendende at Han alene er den eneste gud som er værdig til tilbedelse, uden nogen ved siden af Ham; Ingen afviger fra en sådan naturlig tilbøjelighed, medmindre der er noget, der har forårsaget dens ændring. Og denne religion er valgt til menneskerne af deres Skaber, deres Herre og deres Gud, der alene fortjener tilbedelse.

Og min religion, islam, lærer mig, at jeg vil leve i denne verden, og efter min død vil jeg flytte til et andet sted, som er evighedens hjem, hvor menneskers skæbne enten vil være paradys eller helvede.

Og min religion, islam, påbyder mig visse ting og forbyder mig andre. Hvis jeg opfylder sådanne befalinger og undgår sådanne forbud, vil jeg opnå lykke i dette liv og i det hinsides. Og hvis jeg forsømmer dem, vil jeg opleve elendighed i dette liv og i det hinsides, proportionalt med min forsømmelse og manglende overholdelse.

Og det største, som Islam har befalet mig, er troen på Allahs enhed. For jeg bevidner og tror fast, at Allah er min Skaber og den jeg tilbeder. Så jeg tilbeder kun Allah; af kærlighed til Ham, af frygt for Hans straf, af håb om Hans belønning og med tillid til Ham. Dette kaldes Tawhīd (monoteisme), som indebærer at tro på, at Allah er én, og at Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) er Hans Sendebud. Muhammad er profeternes segl; Allah sendte ham som en nåde til verden, og med ham afsluttede Allah profet- og budskabernes missioner; der kommer ingen profet efter ham. Han kom med en universel religion, der er gyldig til enhver tid, ethvert sted og enhver nation.

Og min tro befaler mig bestemt at tro på englene og alle profeterne, og i spidsen for dem er Nūh (Noah), Ibrāhīm (Abraham), Mūsa (Moses), 'Isa (Jesus) og Muhammad (fred være med dem).

Min religion påbyder mig at tro på de de himmelske bøger (de guddommelige bøger), som blev åbenbaret for profeterne, og at følge den sidste, afsluttende og største af dem, nemlig Den Ædle Koran.

Min religion befaler mig at tro på den Sidste Dag (dommedagen), hvor folk vil blive belønnet eller straffet for deres handlinger. Den påbyder mig også at tro på den guddommelige bestemmelse (skæbnen), være tilfreds med det, der er

forudbestemt for mig i dette verdslige liv af godt og ondt, og at søge at gøre de nødvendige handlinger for at sikre frelse.

Og troen på skæbnen giver mig ro, tryghed, tålmodighed og redder mig fra at fortryde, hvad der tidligere er sket. Det er fordi, jeg ved med sikkerhed, at det, der er sket mig, aldrig kunne være undgået, og det, der er undgået mig, aldrig kunne være sket mig. Så alt er forudbestemt og skrevet af Allah, og jeg har kun at tage de nødvendige skridt og acceptere det, der sker derefter.

Islam befaler mig yderligere at gøre det, der renser min sjæl gennem gode gerninger og høje moral, som behager min Gud, renser min sjæl, gør mit hjerte glad, udvider mit bryst, oplyser min vej og gør mig til et nyttigt medlem af samfundet.

De vigtigste af sådanne handlinger er at tro på Allahs enhed, at udføre de fem obligatoriske bønner hver dag og nat, at betale Zakah (obligatorisk almisser), at faste i måneden Ramadan hvert år og at udføre Hajj i Mekka for dem, der har råd til det.

En af de største ting, som min religion har vejledt mig til, og som trøster sjælen på, er at recitere Koranen ofte. Koranen er Allahs ord og den mest sandfærdige, smukke, storslåede og majestætiske tale. Den indeholder viden om tidligere og senere nationer. At læse eller lytte til Koranen fremkalder en følelse af ro, fred og glæde i hjertet, selvom

læseren eller lytteren ikke taler arabisk eller ikke er muslim.

Også en af de største grunde til at opnå hjertets ro er at påkalde Allah den Almægtige hyppigt, søge tilflugt hos Ham og bede Ham om alle ens behov, uanset om de er små eller store. For Allah den Almægtige svarer dem, der beder til Ham og tilbeder Ham oprigtigt.

En anden stor grund til hjertets ro og fred er at huske Allah den Almægtige tit og ofte.

Min profet (må Allahs fred og velsignelser være med ham) har vejledt mig i, hvordan man husker Allah, og lært mig de bedste måder at huske Allah på. Blandt disse er de fire ord, der er de bedste ord efter Koranen; de er: (Subhan Allah, Al-Hamdulillah, la ilāha illa Allah og Allahu Akbar) hvilket betyder: Æret være Allah, al lovprisning tilkommer Allah, der er ingen gud værdig til tilbedelse undtagen Allah, Allah er den Største.

Ud over disse er der også (Astaghfirullah og la hawla wa la quwwata illa billah), hvilket betyder: Jeg søger Allahs tilgivelse, og der er ingen magt eller styrke undtagen gennem Allah.

Disse ord har en så dybtgående effekt på at berolige sindet og bringe ro i hjertet.

Islam påbyder mig at være af ærefuld, langt fra alt, der nedværdiger min menneskelighed og ære. Og at bruge mit sind og mine lemmer til det, de er

skabt til, nemlig nyttigt arbejde i min religiøse og verdslige anliggender.

Islam påbyder mig at udvise barmhjertighed, god moral, god behandling og venlighed over for skabningerne med ord og handlinger.

Den største af de rettigheder, jeg er pålagt at overholde, er forældrenes ret. Min religion påbyder mig at være pligtopfyldende over for dem, ønske dem det bedste, stræbe efter at gøre dem glade og yde dem gavn; især i deres alderdom. Derfor bemærkes det, at forældre nyder en høj grad af respekt og værdsættelse i muslimske samfund og bliver oprigtigt tjent af deres børn. Og jo ældre forældrene bliver, eller hvis de rammes af sygdom eller svaghed, desto mere skal børnene vise dem respekt og omsorg.

Min religion lærte mig, at kvinden er højt værdsat og har store rettigheder. I Islam er kvinder mændenes modstykker, og de bedste mennesker er dem, der er bedst for deres familie. Som barn har en muslimsk pige ret til amning, omsorg og god opdragelse. Hun er på det tidspunkt sine forældres og søskendes øjsten og hjertens frugt.

Når hun er voksen, er hun den ærede og elskede unge kvinde, som er beskyttet af sin værges omsorgsfulde jalousi og omsorg. Han tillader ikke, at nogen hænder rækker ud for at skade hende,

eller at nogen tunger taler ondt om hende, eller at nogen øjne ser på hende med forræderi.

Når hun gifter sig, er hendes ægteskab bundet af Allahs ord og Hans højtidelige pagt. Så hun bosætter sig i sin mands hus i værdighed og ære. Og det er hendes mands pligt at ære hende, behandle hende venligt og beskytte hende mod skade.

Og når hun bliver mor, er hendes ret til pligtopfyldelse bundet sammen med overholdelsen af Allahs påbud. Og at krænke hende er forbundet med shirk (polyteisme) og at sprede korrupktion på jorden.

Og hvis hun er en søster, er det påbudt at opretholde slægtskabet med hende, at ære hende og beskytte hende. Og hvis hun er en moster, er hun på niveau med en mor i forhold til respekt og slægtskab.

Og hvis hun er en bedstemor, eller ældre kvinde, øges hendes værdi blandt hendes børn, børnebørn og alle hendes slægtninge; hendes ønsker bliver næsten aldrig afvist, og hendes meninger bliver ikke ringeagtet.

Og hvis hun er fjern fra en person i relation og ikke er tæt på grund af slægtskab eller naboskab, har hun stadig de generelle rettigheder i islam, herunder beskyttelse mod skade, at sænke blikket, og lignende.

Og muslimske samfund fortsætter med at værne om disse rettigheder, hvilket har givet kvinder en værdi og respekt, som ikke findes i ikke-muslimske samfund.

Desuden har kvinder i Islam ret til at eje ejendom, leje, sælge, købe og deltage i alle andre transaktioner. De har også ret til at lære, undervise og arbejde, så længe dette ikke indebærer at overtræde deres religion. Der er faktisk nogle grene af viden, der falder ind under kategorien individuel forpligtelse, som man pådrager sig synd for at forsømme, uanset om man er mand eller kvinde.

Hun har de samme rettigheder som mændene, medmindre der er noget, der er specifikt for hende, eller noget, som mændene har, som ikke gælder for hende, i henhold til de rettigheder og regler, der passer til hver enkelt, som det er detaljeret beskrevet i deres respektive emner.

Min religion befaler mig at elske mine brødre, søstre, onkler, fastre, morbrødre, mostre og alle mine slægtninge. Den befaler mig også at opfylde rettighederne for min kone, mine børn og mine naboer.

Min religion befaler mig at søge viden og opfordrer mig til at gøre alt, hvad der udvikler tanke, manerer og fornuft.

Min religion befaler mig at adoptere blufærdighed, tålmodighed, generøsitet, mod,

visdom, besindighed, ærlighed, ydmyghed, kyskhed, integritet og trofasthed. Den befaler mig også at ønske det gode for andre, stræbe efter at tjene til livets ophold, vise sympati for de trængende, besøge de syge, opfylde løfter, tale gode ord, møde andre med et muntret ansigt og være ivrig efter at gøre dem glade så meget som jeg kan.

Til gengæld advarer min religion mig mod uvidenhed og forbyder mig at falde i vantro, ateisme, ulydighed, umoralske handlinger, utroskab, hor, homoseksualitet, arrogance, misundelse, had, mistænksomhed, pessimisme, sorg, løgn, fortvivlelse, nærighed, dovenskab, fejhed, lediggang, vrede, impulsivitet, tåbelighed, at skade andre, at engagere sig i overdreven nytteløs snak, at afsløre hemmeligheder, forræderi, at bryde løfter, at være ulydig mod forældre, at afbryde familiebånd, at forsømme børn, og at skade naboer og mennesker generelt.

Islam forbyder mig også at indtage rusmidler og stoffer, deltage i spil om penge, begå tyveri, snyde eller bedrage, skræmme andre, spionere på dem eller lede efter deres fejl.

Min religion, Islam, beskytter ejendom, og dette skaber fred og sikkerhed. Derfor opfordrer den muslimer til ærlighed, roser de ærlige og lover dem et godt liv og adgang til paradiset i det hinsidige. På den anden side forbyder islam tyveri og truer dem,

der begår det, med straf i både det verdslige liv og i det Hinsidige.

Islam beskytter liv og forbyder at dræbe en person uden ret og angreb på andre i enhver form, selv verbalt.

Det er også forbudt i islam at begå aggression mod sig selv. Det er ikke tilladt for en person at skade sin fornuft, ødelægge sin sundhed eller tage sit eget liv.

Og min religion, islam, garanterer friheder og regulerer dem. I islam er en person fri til at tænke, sælge, købe, handle og bevægelser og har frihed til at nyde livets goder som mad, drikke, tøj eller lytte til hvad man ønsker, så længe de ikke begår en forbudt handling, der skader dem selv eller andre.

Og min religion regulerer friheder; ingen har lov til at gøre uret mod en anden eller hengive sig til forbudte lyster, der ødelægger deres velstand, lykke og menneskelighed.

Og hvis du ser på dem, der giver sig selv frihed til alt og opfylder alle deres ønsker af lyster uden nogen grænser sat af religion eller almindelig fornuft, så vil du bemærke, at disse mennesker lever i den dybeste smerte og kval og nogle vil endda overveje selvmord i et forsøg på at finde en vej ud af deres uro.

Og min religion lærer mig de mest raffinerede med hensyn til spisning, drikke, søvn og omgang med andre mennesker.

Og min religion lærer mig at være overbærende i salg, køb og krav på rettigheder. Og den lærer mig at være tolerante over for dem, der er uenige med mig i religion; jeg må ikke gøre dem uret eller fornærme dem, men skal behandle dem venligt og ønske dem alt godt.

Og muslimernes historie vidner om deres tolerance over for dem, der er uenige med dem, en tolerance, som ingen anden nation har kendt før dem. Muslimer har faktisk levet sammen med nationer af forskellige religioner, og de levede under muslimsk herredømme; og muslimerne behandlede alle med den bedst mulige menneskelige omgang.

Og kort sagt, islam har lært mig finhederne i etikette, de bedste og mest høflige måder at behandle andre på og de ædleste manerer, der sikrer mig et fredfyldt liv og fuldstændig lykke. På den anden side forbyder islam mig at gøre alt, der bringer ubehag i mit liv, eller sætter min sociale position, mit liv, min fornuft, velstand, værdighed eller ære i fare.

Jo mere jeg holder mig til disse lære, jo større bliver min lykke. Og jo mere jeg forsømmer og

undlader noget af dette, jo mere mindskes min lykke i takt med, at jeg har forsømmet disse lære.

Men det betyder ikke, at jeg er ufejlbarlig og aldrig begår fejl eller forsømmelser; min religion tager hensyn til min menneskelige natur og tager hensyn til mine lejlighedsvis svaghedsperioder, så fejl, forsømmelser og skødesløshed kan forekomme fra min side. Derfor åbner islam døren til anger for mig ved at søge Allahs tilgivelse og vende tilbage til Ham, da anger udsletter sporene af min forsømmelighed og hæver min status hos min Herre.

Og alle islams lære, herunder tro, manerer, etikette og samvær, stammer fra den ædle Koran og den rene Sunnah.

Og til sidst siger jeg med sikkerhed: hvis enhver person i verden så islams sande natur med retfærdighedens og upartiskhedens øjne, ville de intet andet gøre end at træde ind i Islam. Men desværre bliver islam uretfærdigt misrepræsenteret af falsk propaganda, såvel som handlinger fra nogle muslimer, der ikke overholder dens lære.

Og hvis nogen ser på sandheden i islam som den er, eller på forholdene for dens folk, der virkelig overholder den, ville de ikke tøve med at acceptere den og træde ind i den Og han vil opdage, at islam

kalder til menneskets lykke, fred og sikkerhed, samt udbredelsen af retfærdighed og venlighed.

Men afvigelserne fra nogle, der tilslutter sig Islam – uanset om de er få eller mange – må under ingen omstændigheder tilskrives religionen eller kritiseres i dens navn; for Islam er uskyldig over for disse handlinger. Ansvarligheden for afvigelserne ligger hos de afvigende selv, for islam beordrede dem ikke til det; tværtimod forbyder og formaner islam dem kraftigt fra at afvige fra sine ophøjede lære.

Desuden kræver retfærdighed, at islam bør opfattes gennem tilstanden hos dem, der opretholder religionen korrekt, og dem, der udfører dens bud og bestemmelser med hensyn til sig selv og andre; for dette fylder hjerterne med ærbødighed og respekt over for denne religion og dens folk. Islam undlader ingen små eller store spørgsmål vedrørende vejledning og disciplin uden at opfordre til det, og det efterlader ingen spørgsmål vedrørende ondskab og laster uden at advare mod det og blokere midlerne til det.

Og dermed er de, der ærer dens status og etablerer dens ritualer, de lykkeligste mennesker og de højeste i at disciplinere og opdrage sig selv til de bedste kvaliteter og ædleste manerer, hvilket bevidnes af nær og fjern, samt dem, der er enige eller uenige med den

At dømme islam ud fra handlingerne hos dem, der har afvejet fra dens rette vej og forsømmer deres religiøse pligter, er ikke retfærdigt; tværtimod er det dybt uretfærdigt.

Og til sidst er dette en invitation til enhver ikke-muslim, der ønsker at lære om islam og træde ind i den.

En person, der ønsker at træde ind i islam, skal blot bevidne, at der ingen gud er værdig til tilbedelse undtagen Allah, og at Muhammad er Allahs sendebud. Og man skal lære den religiøse viden, der er nødvendig for at udføre det, som Allah har pålagt en. Jo mere man øger sin viden og lever efter den, jo mere vokser ens lykke, og ens rang forhøjes hos Herren.

da231v1.0 - 18/06/2026

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

بيان الإسلام
Islam Made Clear

